

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.

[začasno št. tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din.
Mali oglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din.

Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

o Socialistične stranke Jugoslavije.

Dopis z Dunaja.

V Avstriji je veliko razburjenje med delavstvom, ker kapital po nekaterih državah delavske zapužne tako nesramno mori kakor živino v klavnici. Orjunaški čin v Trbovljah, kjer so ustrelili rudarja Fakina kakor psa v kamnolomu! Fašistovski čin v Rimu, kjer so sredi mesta pri belem dnevu napadli tajnika socialistične stranke, poslanca Matteottija, ga vrgli v avtomobil in odpeljali v daljavo, ga nesramno mučili in umorili! Tako dejanja razburjajo ves svetovni proletariat, ki ga je že skoro celo milijardo zavednega — gorje fašizmu, kadar ga bo dovolj! Kadar prime kovač za kladivo!

V Avstriji in Nemčiji je fašizem prav tak, samo ime ima drugačno: Hakenkreuzler. Tudi tukaj delajo delavstvu enake ovire. Seveda v mestu Dunaju se ne morejo producirati, ker je zavedno delavstvo v veliki premoči, tako da tukajšnji fašisti ne morejo reda in miru kaliti. Če bi pa delavstvo ne bilo zavedno in če bi ne bilo stalno na straži, bi bila policija nezmožna vzdržati red.

Tudi naši orjunaši, hakenkrajclerji, imajo takoj samokres v rokah. Tako so lanskega leta delavskega reditelja sodruga Stilla ustrelili, več pa so jih ranili. Zdaj je bila razprava. Avstrijska klerikalna justica pa skriva take morilce pod svoj plašč: tista dva smrkvavca, ki sta umorila poštenega krušnega očeta, sta bila obsojena eden na 100.000 aK, eden pa na 50.000 aK [110 oz. 55 Din!]. Na drugi strani je pa neki socialni demokrat samokres samo imel, pa ni nič streljal, in je bil obsojen na 3 mesece strogega zapora. Kje je tu pravica? Pobožni klerikalci, bodo že znali povedati, kaj ne da! [Pri nas jo pa imamo, Pravico! Samo z veliko začetnico se piše, tako se napreč imenuje klerikalni tednik, ki ga pišejo duhovniki zanašajo za delavce, da jih love na krščansko socialne limanice! Op. ur.]

Zaradi te krivice je seveda delavstvo takoj protestiralo, kar takoj je demonstriralo na tisoče in tisoče delavstva in tudi zavedni kmetje so prišli na konjih z dežele in slavnja justica se je takoj premislila in je dotična dva smrkvavca takoj dala pod ključ, sodnike pa poklicala na odgovornost, Kdo je to dosegel? Zavednost proletariata!

Hakenkrajclerji, orjunaši in fašisti so vsi kapitalistični sinčki in bratci med seboj, pripravljeni strinjeno se boriti proti delavstvu v industriji in na kmetih. Ako pridejo pa skupaj se pa med seboj bijejo, ker hočejo drug drugemu svoj jezik vsiliti.

Toda odkrito in stvarno moramo povedati, da po teh žalostnih kapitalističnih hlapčevskih organizacijah niso nič drugačni ljudje kakor mi, tudi oni si morajo sami krub služiti prav tako težko, kakor mi zavedni delavci. Toda večinoma so premladi in neizkušeni, za učitelje pa imajo kapitalistične hlapce, ki jih uče pretepaškega navdušenja in iz tega pride potem tako klanje. Sramota za jugoslovensko kulturo! Tako se bodo izobrazili naši dijaki; revolver v roko, pa slamo v glavo. To bi rad jugoslovanski kapitalizem! Kdor mu gre na limanice, je njegov hlapec in je slabši nego gospodarjev pes.

Zato apeliram na vse zavedne sodruge: Organizirajte! In sicer organizirajte s treznimi možgani, ker ne bo dolgo, ko bomo morali na straži stati. Za zdaj duševno, če pojde pa po fašistovski naprej, bo treba pa tudi zob za zob, kakor pojde najbrž zdaj v Italiji: za Matteottija — Mussolini (vidite, kako še trezen človek vročekrvno postane, če se delajo taka grozodejstva! Pa vsega tega ni nič treba, ker so Mussolinijeva grozodejstva sama na sebi najboljša sredstvo proti fašizmu. Če bi mi odgovarjali »zob za zob«, bi svet pozabil na Mussolinijeva in mislil le na naša grozodejstva! Op. ur.] Kakor vidim položaj vse Evrope, ne bo dolgo, da bo vsa Evropa v revoluciji, kakor je bila vojna, in ta revolucija bo v vsaki državi drugačna: v eni bo preliv kri proletariata, v drugi buržoazija, tam pa, kjer bo delavstvo in kmetsko ljudstvo izobraženo, in kjer bodo tudi dijaki bolj možgati mislili, tam bo duševna revolucija brez vsakega prelivanja krvi. Torej kapitalisti naj si le sami pripišejo, če pride do česa takega, da bodo morali dejati zob za zob, to pa zato, ker ne puste treznemu delavstvu, da bi se prosto gibalo.

Socializem koraka svojo pot, se ne ozre ne na desno ne na levo, čez deset let bomo drugače govorili.

Sodrug! Na delo! Mladina, ki je sedaj pri Orjuni, naj si oči pomane in odpre: Kje si pravica? Revčki! Ali ne spadate tudi v k nam? Zapustite tistih 10% nabasanih »nacionalistov«! — Fr. Oset. Na Dunaju, junija 1924.

Fr. Svetek.

Megla je zmagala.

Treba je bilo te povodnji, da se izkaže, katera hiša je bila dovolj trdno zidana.

(Jermanove besede v Cankarjevih »Hlapcih«.)

Izid ljubljanskih volitev bo presenetil vse, ki tega volilnega boja niso videli od blizu.

Ljubljansko ljudstvo dosedaj še ni preživelo niti enega programatičnega boja. Sicer so se pred vojno lasali med seboj liberalci in klerikalci, a ta boj se ni vršil za načela, kajti pri procesijah sta se g. dr. Tavčar in g. dr. Šušteršič vedno znašla v »enotni fronti«.

Socialisti v Ljubljani nismo kot samostojna stranka prišli dosedaj še nikdar v pošt. Kvečjemu so se trgale meščanske stranke za naše glasove pri eventualnih ožjih volitvah. Organizacije nismo imeli zato so se pa posamezni voditelji tako vživel v barantanje z meščanskimi strankami, da je bilo končno že samo po sebi razumljivo, če smo služili kot rep te ali one meščanske stranke.

Gotovo je bilo težko s člani, ki so imeli tako moralo, nastopiti samostojno v boj proti tem nasprotniškim skupinam, ki so izrabljale najbolj priljubljene fraze in ki so imele silno bogat volilni aparat v rokah. Kdor je videl njihove razkošno bogate letake, nebroj dobro plačanih agitatorjev, avtomobile in kočije, ki so švigale dan in noč od volilca do volilca, ta se bo zavedal kakšne požrtvovalnosti je bilo treba, da nismo popolnoma zginili v tej nemoralni povodnji.

Proti njihovem bogastvu smo postavili mi v boj svojo revščino, borna dva letaka, ki smo jih izdali, sta v pol ure zginila, kajti nasprotne stranke so imele plačane ljudi, ki niso imeli druge naloge, kakor trgati nasprotniške lepake in letake.

Najhujše za nas je bilo pa to, da smo šele v zadnjem času obračunali s tistimi voditelji, ki so nas vezali enkrat k eni, enkrat k drugi stranki, in da so ti odnesli seboj ves organizacijski aparat, nam pa pustili samo dolgove, dočim smo morali mi graditi vse iznova pod najtežjimi okoliščinami.

Kdor ve, kaj to pomeni, če moraš sredi najhujšega boja šele zbirati armado, ta bo tudi vedel, kakšne težkoče so s tem zvezane.

Naš aparat je bil v primeri z nasprotniškim tako malenkosten, kakor puška proti težkemu topu. Na volilnem oklicu smo mi na pr. obrazložili načrt za odpravo stanovanjske bede. (Ta načrt so predlagali tudi Mariborčani). Nasprotniška agitacija je bila tako demagogična in tako silna, da so n. pr. v »Slovencu«, »Zarji« in »Delavskih novicah« proglasili, da hoče uvesti Bernot neki »trpasti davek«, po katerem bodo morali reveži plačati velike svote se za stanovanja in Ljubljančani so verjeti, ker nismo imeli na razpolago sredstev, da jih prepričamo, da imamo mi prav.

Malo nas je ljubljanskih socialistov, a ko smo gledali, kako se vozijo v bogatih avtomobilih po Ljubljani komunisti in zarjani v bratskem objemu s klerikalci, smo imeli vsi veliko zadoščenje, — da nas je sicer malo a da smo ohranili naš rdeči prapor — čist.

Poldrugo leto je minulo, odkar je g. Svetek objavil ta članek [»Naprej« 5. dec. 1922]. Pri obč. volitvah v Ljubljani so dva dni prej z velikansko večino zmagali lažisocialisti v zvezi s klerikalci in komunisti, mi smo pa dobili le 295 glasov. Res je zmagala megla in tudi vladala je potem pod vodstvom g. dr. Periča, kockurjanskega socialista, ki se je žalostno proslavil s tem, da je v Trnovem blagoslovil zvonove, vendar so ga Zarjani in komunisti volili. Upali smo, da bo ta žalostna enotna fronta tako utrdila naše vrste, da ne bo nikdar nobenega več premagal strah, da bomo tisti, ki smo takratno gonjo prestali, ostali za stalno trdno zidane hiše. In prav ta hiša, prav ta Svetek, ki je tako samozavestno napisal na začetek svojega članka silne Cankarjeve besede, prav ta se je med prvimi zazibal in najbolj temeljito prekucnil ter odšel naravnost med tiste Zarjane in kristanovske konsumarje, ki jih je v tem članku tako temeljito pokazal, in danes je ne le strokovni, ampak tudi konsumski general. Imenitno bi bilo vedeti, če ima tudi zdaj tako veliko zadoščenje nad svojim — čistim praporom!

Svetek je rad razlagal, kako je nekdanji spartanska mati blagoslovila svojega sina, če je šel za skupne interese svojega naroda v boj: »Vrni se s ščitom, ali pa na ščitu!« S ščitom, to pomeni zmagovalca, na ščitu pa mrljica. Kdor je pa zdrav prišel, pa ni prinesel ščita nazaj, o tem so vsi vedeli, da je pred sovražnikom bežal, da mu je bil pri begu ščit v napoto in da ga je zato vrgel v stran. Starogrška mati je rajši videla, da so ji prinesli na ščitu sina mrtvega domov, nego da bi prišel brez ščita, kar je veljalo za največjo sramoto. Tako spoštovanje do čistega prapora so imele takrat matere! Razumete, strokovničarji? Zdaj pa primerjajte ta Svetkov članek z njegovimi pisarijami v »Socialistu« in »Delavcu«!

Dober tek!

Boj za osemurnik.

[Rezolucija, sprejeta na dunajskem kongresu Mednarodne strokovne zveze od 2.—7. t. m.]

Kongres sprejema sklep:

- da se mora pripravljati splošna mednarodna kampanja s sledečim sporedom:
- a) osemurnik mora obstati;
- b) zopetna osvojitve vseh pridobitev, ki so bile izgubljene;
- c) osvojitve osemurnika v tistih deželah, kjer še ni uveden;
- d) ratifikacija washingtonske konvencije;
- e) končnovaljavna ureditev reparacijskega vprašanja.

Načelstvu [biro] in predsedstvu Mednarodne strokovne zveze je naloženo, da to kampanjo pripravi ter organizira in naj se z različnimi priključenimi organizacijami o tej stvari sporazume, da se bodo na najdalekosežnejši način upoštevale vse potrebe in možnosti te akcije v vsaki posamezni deželi.

Glede osvojitve osemurnika v dotičnih deželah, kjer ta zahteva še ni prodrla, je treba učinkovati na deželni centrali v Franciji in v Veliki Britaniji, da bosta poskušali z vsem svojim vplivom zagotoviti zakonito sprejete prednosti tudi delavcem v tistih deželah, ki stoje pod protektoratom obeh gori omenjenih držav.

Za obdržanje osemurnika so vse deželne centrale in k njim priključene organizacije dolžne delovati pri sestavljanju kolektivnih pogodb proti sprejetju vsake točke, ki bi ogrozila princip te pomembne reforme.

Pravo

Schichtovo - milo z znamko »Jelen«

prihrani čas in denar. Zadostuje, ako s Schichtovim milom samo enkrat po perilu potegnate, tam kjer morate z navadnim milom trikrat.

Za ureditev reparacijskega vprašanja, od katerega zavisita upostavitve Evrope in trajnega miru, nalaga kongres načelstvu MSZ, naj stori vse, kar je v njegovi moči, da se v končno veljavno pogodbo sprejme točka, ki bo zavarovala vse pravice in pridobitve nemškega delavstva.

Načelstvu Mednarodne strokovne zveze je naloženo, da nadaljuje s Socialistično internacionalo pričetne razgovore glede skupne akcije in v prid sledečim prizadevanjem:

a) da se ratificira washingtonska konvencija;
b) da se sprejme zakon o osemurnem delavniku v vseh deželah, ki so tej dolžnosti doslej izbegavale.

Kongres je mnenja, da je pričakovati dosego teh namer v bližnji ali manj bližnji prihodnosti le potem enotnega nastopanja vseh delavcev in nujno poziva delavstvo vseh dežel, naj se mednarodnemu strokovnemu gibanju priključijo, ki jim bo zagotovilo praktično in popolno uresničenje osemurnega delavnika ter 48 urnega tedna.

Razno.

Naročnikom. Današnji številki prilagamo položnice „Sloge“ r. z. z. o. z. (bodoči „Skupni dom“) ki je v smislu sklepa strankinega zbora 2. in 3. februarja in občnega zbora „Sloge“ z dne 31. maja prevzela strankino gospodarstvo v svojo upravo. Komur bi se ta položnica izgubila, lahko porabi še tudi položnico št. 13.321 [čerk. rač. našega pravnega zastopnika g. dr. Fr. Kandareta]. Nihče naj pa ne odlašaja z naročnino. Dvakrat da, kdor hitro da. Zato — potrudite se! Izvršujte točno svojo proletarsko dolžnost!

Za Korunovo in Kristanovo procesijo. Strokovna komisija nima več časa agitirati, odkar smo jo z javnimi resolucijami raznih organizacij in s članki mnogih delavcev končno prisilili delati za strokovni kongres. Izgleda, da so gospodje vendarle obupali, ko so spoznali, da jim „Svoboda“ ne bo delala tlače, pomoč pa, ki so jo dobili iz bolniške blagajne, ni preveč izdatna, ker zna delati le po že pripravljenih formularjih. Še celo v „Socialistu“ in „Delavcu“ so prenehali delati za svoj paradni „Vsedelavski zlet“, samo „Volksstimme“ še agitira zanj — najbrž je kriva proforska pozabljenost, ali pa bo sama „Volksstimme“ rajala v Ljubljani sredi avgusta. Korajžo ima, veselje tudi in — župana tudi... Dr. Krejči in Grčar bosta prav lep par, čeprav bi tudi dr. Perič in Grčar lepo predstavljala zedinjenje proletariata...

Ukaz o predurjih za južne železničarje je kralj podpisal. Režimski listi, ki to vest objavljajo, dostavljajo: upati je, da drugod — zlasti pri finančnem ministru — ne bo več ovir in da bo ukaz nemudoma izveden. Če režimski listi šele „upajo“, potem železničarji že lahko še nekaj časa „pričakujejo“.

Kadar je režim s pametjo pri koncu: vlada je ustavila „Primorski novi list“, glasilo bivšega hrvaškega bana Tomljenovića, ker se je zavzemal za zahteve opozicije. Ljubljanski „Slovenec“ je bil v zadnjih dveh tednih 4 krat zaplenjen in sicer v celotni nakladi. Manjše zaplembe pa kaže vsak dan. Zanimivo, da pleni cenzura tukaj v Sloveniji stvari, ki so v srbskih in hrvaških listih v celoti objavljene! Pa smo res troedini narod! Žerjavova klika je začela vlado hujskati, naj sploh prepove obratovanje v klerikalni Jugoslovanski tiskarni, naj jo kar vso zapleni. Takoj nato je škof Jeglič tiskarno kupil za 10 milijonov, čeprav jih bo 100 vredna. Jeglič misli, da bi se takšna vlada, kakor jo imamo zdaj, ne drznila njemu osebno časa zapleniti.

Poštni nameščenci bodo imeli od 12. do 14. jul. svoj kongres v Beogradu.

Egoizem vladnih koritarjev in blazna politika naših „nacionalistov“, ki mislijo da branijo državo, kadar branijo vladne koritarje, je privedlo našo bogato domovino zopet v tako odvratno od tujega kapitala da je bil dinar na curiški borzi v petek 26. t. m. vreden že samo 6'65 avic. cents. Seveda spada pod pojem tujega kapitala tudi kapital Pašičev, Žerjavov, Pollakov, Kristanov in drugih takih prizanih domovino ljubecev.

Taylorjev sistem in goslači. Neverjetno bi se zdelo človeku, da je mogoče učiti se dveh polog na goslih naenkrat in pri tem še enkrat hitreje vežbati — in vendar je temu tako. Goslači so doživeli veliko senzacijo. Iznajditelj tega „taylorizma gosli“ je Bedřich Voldan, profesor na konservatoriju v Pragi. Ta „prevrat“ v pouku goslaške umetnosti je produkt dolgoletnega dela. Kakor je znano imata po dve pologi na goslih sorodno označbo za prste, tako da se osem polog zniža v štiri. To sorodnost je prof. Voldan vzel za temelj svoje reformne sestave in ustvaril monumentalno metodično delo. Sestava obsega tri dele: Novo šolo polog [s katero lahko začneš po navežbanju 1. pologe kakršnekoli šole], 80 pesmi in 40 študij, kar znači velikanski material na par straneh, če ga primerjamo z drugimi šolami. V pesmih so zastopane najlepše melodije čehoslovanske, jugoslovanske, angleško-ameriške in nemške [s tekstom]. Upoštevamo na pr. da se vsaka od 80 pesmi more izvajati v dveh pologah [v sorodni pologl takorekoč brez vežbanja], znači to 160 pesmi, katere bi vse — po starih sestavah — bilo potrebno tiskati; vendar Voldanova metoda omogoči to za polovico hitreje in ceneje. Ravno tako se nauči goslač v omenjenih 40. štu-

dijah obeh polog obenem. To so na glasovitem praškem konservatoriju takoj pravilno cenili in metodo uvedli na zavodu. Ministrstvo prosvete in Češka akademija znanosti in umetnosti, priznavajoč dalekosežni pomen dela, sta podelila avtorju podporo za prevode teksta, da je omogočeno razširjenje dela ne samo po Evropi, ampak tudi preko Oceana. Vse vrlo važne metodične analize so v omenjeni šoli obširno podane in sicer: češko, jugoslovansko, angleško in nemško posebno pa v brošurah v francoskem, laškem, ruskem, ukrajinskem in poljskem jeziku.

Internacionala in Jakob Matteotti. Poslovna komisija Socialistične delavske internacionale je sklenila, da izda v angleškem in najbrže tudi v nemškem ter francoskem jeziku Matteottijevo obtožilno zbirko fašistovskih grozodejstev: „Eno leto fašistovskega vladanja“. Predvsem zaradi te knjige, ki je fašizem pred svetom v vsej njegovi goloti razgalila, je bil ubogi sodrug pri njem tako osvo- razen, da se niso ustrašili niti najpodlejšega sredstva, da se maščujejo nad njim.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27 — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrž št. 252. Hrvatska.

»Jaz« in »mi«.

Socializem čisto gotovo ne zahteva, da bi moral človek zaradi svojih dvajsetih let vtakniti vsako klobuto v žep. Zato tega ne storim, ampak čisto kratko poudarjam, da mi je skoro žal za tisti svoj članek v 64. števil. „Naprepa“, radi tega seveda, ker je odgovor — daljši kakor članek sam.

Stvaren je odgovor seveda le v zadnjih dveh odstavkih, vse drugo so „učeni nauki“ tistega ki piše „mi“ zato, ker je v to svrhu v uredništvu nastavljen. Ta „mi“ seveda ve, da sem bil jaz takrat, ko sem članek pisal, tudi že z njim vred nastavljen in da sem prvi članek v števil. 52 tudi napisal v smislu „mi“. Ko pa je drugi „mi“ v uredniški opombi napisal tisto reč, s katero se nisem strinjal, sem se moral smislu „mi“ odreči in eksponirati v odgovoru „jaz“, to tembolj, ker nisem hotel pljuvati v lastno skledo s tem, da bi „mi“ tolkel po zobeh „mi“.

S. Bernot to zadevo gotovo razume in je napisal tisti pridigarški „Odgovor“ zgolj iz antipatije do ljudi, ki znajo ceniti „jaz“ ravno tako kakor „mi“, ker vedo, da bi brez „jazov“ nobenega „mi“ ne bilo. Toda s. Bernot je tistega „mi“ navajen, kar je že večkrat tudi javno povdajal in radi tega mu ne morem tega šteti v zlo, kakor šteje on meni v zlo kajenje, ki sem ga tudi navajen in ga smatram za svojo potrebo.

Evo ti, s. Bernot, novega, zanimivega gradiva, četudi še onega ni konec, ki sva se o njem z „mi“ sporekla. Vendar bom nadaljeval o matrikah in izbrisu po nauku: „Najprej svojo misel misli itd.“ Upam pa, da mi ne bo treba čakati 7 let na tisto porcijo znanja, da bom odgovoril lahko na stvarno kritiko mojega argumenta o izbrisu iz cerkvenih matrik. Zaupam v moč napredovanja!

Je sicer lepa porcija trmoglavosti v meni, toda s pomočjo javnosti bomo že prišli v vseh vprašanjih do jasnosti. Če se ne bojim povedati da me je s. Bernot mesto plače zapodil iz uredništva, ker nisem smatral za potrebno ukloniti se njegovi zahtevi, da sploh ne smem več kaditi [on sam je seveda za slečenje te navade prestar!] se tudi ne ustrašim reagirati na podobne stvari: „pri produkciji pa sodeluje še samo 130 ljudi in s. Arnška še ni zraven“. Najprej moram seveda gledati, da svoje najskromnejše potrebe nasitim.

Toliko v pojasnilo vsem, ki mislijo, da je moj Bog „jaz“ od samega pridiganja oglušil ali iz strahu pred lastnim znanjem, s katerim me je hotel s. Bernot oglušiti stisnil rep med noge. — Zarko Arnšek, Celje.

Kdor ne mara klobute v žep vtakniti, ima pravico dati si jo za klobuk. Mnogo je ljudi, ki pri vsej svoji požrešnosti rajši stradajo, nego da bi priznali svoj greh, ampak ga hočejo na vsak način izbrisati s tem, da dokažejo drugim večje grehe. Tudi taki ljudje so, ki pri vsej svoji slavohepnosti rajši vidijo, da govore ljudje o njihovi neumnosti, nego pa da bi ničesar ne govorili o njih. Nekateri so, ki pri svoji strastni ljubezni do žensk ne marajo ženam priznati enakopravnosti. Največ je pa takih, ki v svojem dvajsetem letu odpro oči, pogledajo v svet in pravijo: „Ravno o pravem času sem prišel; brez mene bi se svet podrl, tako pa ga bom ne le rešil, ampak tudi v raj ga bom izpremenil!“

Komaj so oči odprli, komaj jim je ta sladka misel zrojila v glavi, že jo začno izvrševati: skledo potegnijo bolj k sebi, jo zasučejo tako da so ocvirki pred njimi, potem pa z enim očesom pazijo, da spravijo masnnejšo polovico pod svojo streho, z drugim očesom pa gledajo na to, da ne bi suha polovica vsa izginila, ampak da bi še tudi od tam kaj ostalo zanje.

Če jih kdo posvari, da tako ne bodo napravili raja na zemlji, niti zase ne, ker se drugi ne bodo dali izkoriščati, potem pravijo, „Tega sem tako navajen in za svojo potrebo to smatram“.

Takrat pride pa hudič v osebi s. Bernota in spodi individualista od sklede, češ, kupi si svojo skledo, pa boš lahko delal po svoji navadi, ki si se je navadil, ko si oči odpiral. Dvajsetletni res gre kupovat skledo, in pri tem se navadi, da je dandanes skleda zelo draga stvar, sladke korenice so po gozdih strašno redke, pa niti posebno sladke niso. Pa pride nazaj in pravi, da se je odvadil.

In bil je sprejet, čeprav so vsi protestirali. Zmagal je socializem, po katerem ima vsak pravico poboljšati se. Ko se je pa mož z 20. leti zopet ogrel, je začel skledo že zopet sukati. Takrat je dobil odgovor in takle pouk:

„Kdor hoče individualistične svobode, seveda ne sme zahtevati od drugih, da bi se ravnali napram njemu po principih kakšne drugačne n. pr. socialistične svobode. Pravila „Skupnega doma“ so naša veroizpoved. Če smatraš, da je tvoja osebna potreba po nikotinu in alkoholu večje važnosti, nego pa proletariata potreba po tvojem deležu „Skupnega doma“, imaš pravico do takega naziranja! Ne smeš pa čakati, da bodo proletarci s svojimi od ust utrganimi deleži plačevali tvoj nikotin in alkohol prej, nego poravnas vsaj materialno škodo, ki si jo s svojo lahkomišelnostjo in nerodnostjo proletariatu storil!“

Težavno je, kakor vidite. Enako kakor po tavnih, tako je tudi v socialističnem tajništvu problem dela in jela nerešen, reševati ga morejo tisti sami, ki tam delajo, in tisti, ki so gospodari nad njimi, t. j. strankini člani. Res, da so plače nizke, vendar ne tako, da bi ne mogel človek utrpjeti svojega odstotka, ki ga je družbi dolžan. Da „nasiti“ svoje najskromnejše potrebe, zato mu še vedno ostane 99 odstotkov. [Progresija se zahteva le pri deležu, pri hranilnih vlogah ne, ker te ostanejo osebna last posameznikova, dočim dobi delež nazaj le, če izstopi].

Stvaren je pa Arnškov ožitek, da Bernot kadi. Toda ko je bil B. njegovih let, ni bilo nikjer nikogar, ki bi razlagal, da je kajenje ne le škodljivo, ampak tudi neumno, temveč so vsi le govorili, da je za mladino škodljivo, zanje pa, za odrasle, da je koristno. S. Bernot uči drugače. On je še vselej vsakemu priznal, da tobak škoduje, da škoduje tudi njemu in da zato že 20 let kadi samo po pol cigarete, da se vsaj malo omejuje. Odvaditi se pa ne more, ker je njegov organizem že tak prepojen s tem strupom, da je brez njega telesno bolan [ne da mu je dolgčas!] Tako je to. kakor z notoričnimi pijanci, ki se tresejo in niso za nobeno rabo, če ne dobe svoje merice. S. Bernot je Arnšku to natančno razložil in res je imelo uspeh, Arnšek precej časa ni kadil in izjavil je, da je dovolj močan popolnoma se odvaditi. Da v 20. letu še ni mogel imeti zastupljenega organizma, ni treba razlagati. Če je začel zopet kaditi, je to bodisi slabost [slabičev ne maramo!] ali pa hoče reči, da je kajenje pametno in koristno. V tem slučaju je dolžan poučiti tudi nas, da bomo tudi mi začeli bolj skrbeti svoje „prebitke“ pošiljati v dim, namesto v „Skupni dom“. Sicer pa je bil Arnšek zopet nastavljen samo pod pogojem, da ne bo več kadil in se je tega tudi držal, dokler ni smatral, da je že zopet toliko na konju, da lahko pokaže svojo trmo. — Popolnega človeka ni pri socialistih nobenega; za dodržanje pogodb in medsebojnih bovez bomo pa poskrbeli, ker drugače ni mogoče uveljaviti redno poslovanje, brez katerega proletariat ne more nikdar zmagati.

Javnost naj oprost, da plžemo o takihle „osebnih“ zadevah. Niso tako popolnoma osebne, kakor izgledajo. Tudi ni res, da bi ne bile poučne. Vsak se lažje popravi na tujih nego na lastnih grehih, ker tuje vsak bolj vidi in ostreje sodi; samo to jih jezi, da ne poznajo podrobnosti in le zato so take stvari res kočljive in ne spadajo v dnevnik. Vendar pri načelu javnosti ne moremo nikomur braniti, če zahteva, da se njegova zadeva objavi. Vsakemu sodrugu moramo dovoliti, da se javno brani. Zelo prav ima s. A., ko pravi, da bo načelo javnosti vse pojasnilo — s časom bo takihle zadev vedno manj.

Iz stranke.

Shod v Libojah pri Skabernetu se bo vršil v soboto 28. VI z dnevnim redom: 1. Za ali proti koalicii socialističnih obč. odborikov z odborniki demokratov [kapitalistov] pri županskih volitvah v Petrovčah. 2. Principialni sklepi. — Govornik pride iz Celja.

Strokovno gibanje.

SPLOŠNA DELAVSKA UNIJA.

[Odsek: koramična stroka.]

Prvi strel je padel na kolektivno pogodbo, strokovno organizacijo in delavske mezde za 23% znižanje dosedanjih prejemkov.

Kje se je to zgodilo? V tovarni beloprstene posode v Gotovljah v Savinjski dolini.

V omenjeni tovarni je obstajala dosedaj kolektivna pogodba med organizacijo in podjetjem, po kateri so imeli delavci določene prejemke:

1. kurjač	na vsako norm. delavno uro	Din 5'04
2. pomožni kurjač		„ 4'51
3. pomožni kurjač		„ 4'05

4. steklarice - 3'85
5. pomožne delavke v kuril. - 2'97
6. kovač - 4'34

Najnižja plača je bila za delavke Din 276 na uro. Delavci v omenjeni tovarni se tega niso zavedali, kar dokazuje dejstvo da je v zadnjih 3 mesecih padlo članstvo od svoječasnno 100% organiziranih (to je, bili so vsi organizirani) na 48% to je pod polovico od vseh zaposlenih. Podjetje je pridobivalo na moči, da sterc kolektivno pogodbo in zniža prejemke vsem delavcem. Ta namera je bila očitna zlasti v tem, ko ni hotelo več priznavati strokovne organizacije, ampak le obratne zaupnike. Ko je podjetje videlo, da ima že 52% delavcev na svoji strani je poslalo dne 20. junija 1924 obratnim zaupnikom [med katerimi so bili tudi neorganizirani] dopis, s katerim je naznanilo znižanje plač. ki bodo znašale od 20. junija le:

1. kurjač na normalno delavno uro Din 4'10
2. pomožni kurjač - 3'67
3. pomožni kurjač - 3'30
4. steklarice - 2'42
5. pomožne delavke v kuril. - 2'24
6. kovač - 3'53
7. skladiščarke pa - 2'16

Iz tega je razvidno, da zgubi 1. kurjač na vsako uro Din 0'94, na šiht Din 752 pri 8 urnem delu ali na teden [48] ur pa Din 45'12, medtem ko zgubi delavka pod točko 7. celih Din 0'60 na uro ali Din 480 na šiht in na teden Din 20'80. Prispevek za organizacijo znaša pri SDU samo 2%. To je bilo vsekakor onim delavcem, ki so odstopili iz organizacije, preveč, ker bi jim ostalo od vsakih Din 100—še 98—ljubše jim je seveda, da sedaj kapitalisti poberejo v svoje malhe kar 23%, tako, da ostane delavcem le še samo Din 77—namesto Din 98—. [Tako delajo seveda ljudje, ki ne marajo sebi dobro, op. poročev.]

Edino pametno so napravili obratni zaupniki, da so položili svoje mandate in odstopili zadevo strokovni organizaciji.

Ta strel je svarilo vsem delavcem, ki so včlanjeni v SDU, da se zganejo ob dvanaesti uri. da strnejo svoje vrste; posebno velja ta klic delavcem v Pečovniku, tam, kjer je neki politični prenapetost v zadnjem času strok. organizacijo skoro razbil. [Ta mož je Julij Janežič, kateri se z vso vno zanimam za korenovstvo in je bil njegov kandidat za obč. volitve v okolici Celje. Zopet nov dokaz, da Korenovci razbijajo strokovne organizacije. Ali naj še kdo dvomi, da niso v službi kapitalistov, kateri dajejo gospodarsko moč prvaku Korenu, da zastopa kapitalistične interese v obč. svetu celjskemu, Julij Janežič pa agitira za 10urni delavnik. Pri Westau in v Cinkarni, tam kjer so „korenovski“ obč. odbor. niki, tam je že 12—14 urno delo vpeljeno, strok. organizacije pa razbite. Delavci premišljuje!]

Organizacija Te kliče!!!

Vzdrami se ob 12. uri! Odločen klic milionov proletarcev v vsem svetu doni „Rajši smrt kakor nazaj v staroveško suženjstvo v ljutih bojih za obdržanje in razširjanje revolucionarnih pridobitev.“ Najljutejša borba se vrši v teh časih za osemurni delavnik, ki je glavni pogoj za izobrazbo delavstva. Gotovo nočeš biti za coklo tej silni nepremagljivi volji milionskih borcev, ki dan za dnevom vstajajo silnejši, odločnejši. Klic teh borcev, je dnevno jačji, mogočnejši! Neizprosni brezobzirni so v svojem boju za pravice in priznanje zatiranih.

Proletarec si ne čakaj križem rok rešitve, kovinar si in ud avant-gardistov revolucionarnega svetovnega proletariata, če se organiziraš v železno internacionalno kovinarjev. Ne zgubljal vero v svojo moč, saj topiš, ulivaš, kuješ, kriviš in lomiš odpor. no železo, pa še dvomiš o svoji moči! Nikar ne bodi bremza in breme bojnim trumam razrednih borcev onkraj meja naše države. Reši se očitka izdajalstva, stori svojo proletarsko dolžnost, organiziraj se in odvri vse predsodke.

Savez Metalnih Radnika Jugoslavije je edina prava organizacija vseh kovinarjev v Jugoslaviji in edino prava zaščitnica kovinarskih trpinov.

Ta organizacija, ki je včlanjena v Bernski kovinarski internacionali in v zvezi svetovne medstrokovne internacionalne v Amsterdamu, je edina, ki je Tebi v tej tovarni izvojevala to, kar imaš. Tvoja bodočnost zavisi le od organizacije, ker razvidi sedaj lahko vsak sam, da so vsi separatisti sicer veliko obljubljali — ostalo pa je le pri obljubah.

Kljubujoče lapolaj zastave te združene proletarske sile nad vso zemsko oblo, zamaš so vsi napor nevednih in zavednih, zlobnih in hudobnih opravičencev in rušilcev. Zmaguje in zmagala bo ta silna ideja nepobitne resnice socializma.

Težke dneve smo preživeli kovinarji na Gorenjskem, napačil pa je čas in skrajni trenotek je, da sledimo resnemu klicu: Ven iz zablod in temnih zmot pogubnega osebnega sovraštva in zakrknjenih strasti. bratje vsi enaki smo!

Očelje in matere, sinovi in hčere, proč vse predsodke iz proletarskih družin, sodelavci, proč iz vseh zmot brezbrizja, socializem in resnica je samo ena!

Mladina, ne izgubljal svojih mladih dni, življenje je kratko. Ne pusti oče in mati zastupljati svoj rod s pogubno kapitalistično kulturo, ne pusti si vzgajati iz lastnih sinov in hčera janičarjev, ki

ne bodo razumeli Tvojega trpljenja in nasilne krivice, ki tebe tišči v prerani grob!

Politično, gospodarsko, strokovno in kulturno se udeležite vsi, oba spola, dela je polno za vse na socialističnem polju.

Popravite svojo zamudo, ven iz polovičarstva! Mladina strni se v vrste kulturnega društva „Svobode“. Polno je tam razvedrila za tebe, za tvoji duševni in telesni razvoj v telovadbi, športu, dramatik, predavanjih itd.

Odzovite se klicu in pozivu zaupnikov, kadar stopijo pred Vas, zavednejši pa se zglasite sami. Pomnožite že obstoječo moč, da na vseh poljih pričemo nezadržno korakati naprej k cilju do enakosti, bratsva in svobode. V zavednosti bodi naša moč in z geslom: „Proletarci vseh dežel združite se“, — Vam kličemo ponovno, vzdrnite se ob 12. uri, še je čas, organizirajte se.

Kapitalizem in njegova gnila kultura je še globoko ukoreninjena v človeštvu, iztgarj kapitalistične kali v prvem iz sebe ter odločno stopi v naše vrste, ki ustvarjajo nov preporod, novo človeško družbo, družbo svobodnih neizkoriščenih.

Socialistično družbo.

To je država prihodnosti preko vseh verskih nacionalnih terorističnih zadržkov.

Doli z novimi pripravami za vojno, doli z militarizmom, doli z morilci človeštva, delavstvo hoče miru, svobode in kruha.

Okrožni propagandni odsek gorenjskih kovinarjev in socialistov.

Občinske volitve v Litiji

se bodo vršile v nedeljo 29. 6. na dan sv. Petra in Pavla. Za te volitve se potegujejo kar štiri liste.

Na dopis „Iz litijske občine“ v „Domoljubu“ št. 26. z dne 25. jun. odgovarjamo člankarju, ki je dobro znan, le sebe hvali in vsako listo posebe kritizira, sledeče:

Prva lista lista je gospodarska lista, to je liberalna. Podpisi na njej odobravajo početje Orjune v Trbovljah. Tako pravi dopisnik, mi ne dvomimo, da bi to ne bilo res, pozabil je pa ta prefrigan in dični člankar na druge dogodke. (Kaj je z Zaloško cesto?)

Druga lista je SLS, katere nosilec je sedanji župan Hinko Lebinger (bivši Sokol). K tej listi pravi dopisnik, da so njeni dopisi dobro razvrščeni, ne pripominja pa, da so dobili te podpise na zelo zvit način po vaseh.

Na tretjo listo, katera spada tudi pod SLS, je pozabil. Nad njo se je župan Lebinger zgražal, češ, da so to listo spravila skupaj dekanova navodila. Grozil je tudi, da poslanec Kremžar, če ne bo nje mu pariral, ne bo več kandidiral za litijski okraj, kajti potem bi morda on prišel v pošte. (K tej tretji listi moramo pa le nekaj pripomniti: klerikalni poštenjakoviči so v nešteti občinah nastopili z več listami, z dvemi, tremi, tudi štirimi in petimi, seveda pod različnim imenom, samo da bi ujeli glasove raznih slojev. Rekli smo: poštenjakoviči! Op. ur.)

Četrta lista je lista Kmetško delavsko-obrtno zveze, katere nosilec je litijski obrtnik. Dopisnik se nad njo v lažnjivi obliki spotika ter njenim kandidatom nemoralnost očita, posebno o poslovdji, imenovanem v „Domoljubu“, nima kaj dobrega poročati. Ker je pa člankar najbrže neki nosilec sam, naj rajši na to misli, kako lepo je bilo, ko je bil v naprednih vrstah in sokolski telovadec, ker je pa videl, da tam zanj ni dovolj časti in korita, se je kot navidezen klerikalec obrnil na SLS. Saj tukaj mu je boljše, toda veliki župan pa le ne bo še kmalu. Kar se pa tiče liste, so se podpisi z lahkoto zbrali, z zvijačo in prevaro, kakor delate vi, mi nismo delali.

Člankar nadalje hvali, kako občina napreduje pod županovanjem g. Lebingerja. Tukaj mu pripada javna klobuta. Občinska pota niso v redu posuta, še manj pa je kanalizacija dobro izvedena. Nadalje: kaj to pomeni če ima občina 200.000 K v blagajni, da lahko kapitalistični župan na njih sedi, v vaseh Breg, Jablanca, in grad Laze pa ne pusti napraviti niti vodni rezervoar za slučaj kakšnega ognja? To le ni tako dobro županovanje, zato pa kmetje, delavci in obrtniki, ki ste to vsoto vplačali, zahtevajte stvari, ki morajo biti in ki jih želite. Naj pride kak ožen v omenjenih vaseh pa mora vse zgoreti — župan pa bo sedel na 200.000 K!

Če bi si bil župan Lebinger tako siguren svoje zmage, kakor trdijo klerikalci, bi si lahko prav lepe bankovce prihranil, katere razmetava v svrbo agitacije. Naj ne hodi samo dva meseca pred volitvami pred kmeta, delavca in obrtnika ter se jim klanja, na dušo piha in odkriva ter sega v roke, po volitvah jih pa ne pozna več, temveč zahaja samo med višje kroge! To smo si dobro zapomnili.

Zato, kmetje, delavci in obrtniki, ne ustrašimo se ter vsi z volilno bombo odločimo za kmeta, delavca in obrtnika, to je s tem, da jo vržemo v

4. škrinjico!

Na plan za našo zmago!

Dopisi.

ŠE NAŠE GESLO SO SI PRISVOJILI.

(Dr. Topalović prihaja v Celje kaline lovit).

„Socialistična stranka Jugoslavije SPJ pokrajinska organizacija za Slovenijo. Proletarci vseh dežel združite se! Naša moč je v zavednosti! SHOD se vrši v sredo dne 2. julija ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma. Govornik sodrug dr. Topalović iz Beograda. Vsa proletarec se mora shoda udeležiti. Ljudska tiskarna Maribor“.

Lepaki s takšno vsebino so se pojavili danes popoldne po našem mestu. Čisto nedolžni so, kajpak, majhni in — rdeči.

SPJ od socialnopolitiške, jugoslovanskega režima polne mize sklicuje shod, na katerem bo njen vzvišeni predstavnik, od delavskih žuljev bogato plačani advokat dr. Živko Topalović razgrnil vse svoje še bolj vzvišene ideje strmečim backom Korenovega omizja v Celju.

Pozornost na tem lepaku vzbuja naše geslo, ki je vklesano tudi na naših strankinih znakih: „Naša moč je v zavednosti!“ Gospodje priznavajo to resnico, ker dobro vedo, da bo zmagala, toda še pred njeno zmago si hočejo zasigurati trdne neomahljive stolčke, na žuljih proletarcev seveda. Vedo tudi, da demagogija ne bo več vlekla, če bi klobasarili samo venomer o združitvi proletarcev vseh dežel, zato so začeli frazariti že tudi o zavednosti, v kateri je baje njih moč. Na dve strani reže ta nož, gospodje se bodo enkrat na njem vrezali. Njihova začasna denarna moč sloni na nezavednosti proletariata, njihova demagogija zna seveda nezavednost zaviti v frazo zavednosti.

Ti gospodje demagogi sklicujejo torej svoj shod. Vsi nezavedni backi naj se tega shoda udeležijo in naj dajo znanemu koruznemu socialistu dr. Topaloviću s ploskanjem vedeti, da ga cenijo kot vzornega advokatskega voditelja in za 6 delavcev plačanega centralnega tajnika Delavskih zbormic, tajnika zelene mize v Beogradu in „belih miz“ po Sloveniji. Sicer pa je „Naprej“ o tem gospodu že dosti povedal, več bomo pa še napisali, ko bomo dr. Topaloviča videli na shodu nastopiti. Samo to napako na lepaku bi še popravili: dr. Topalović ne prihaja iz Beograda, marveč se bo pripeljal najbrž z avtomobilom iz kopališča na Dobrni. Šel se je namreč za par tednov hladit iz vročega režimskega Beograda v Slovenijo, najbrž je pa imel namen po Sloveniji zvečati izdatke raznim pekomi in juristom, torej spet proletarcem, kateri nosijo iz same gole neumne proletarske „zavednosti“ težko prislužene groše v nabiralnike zelenih in belih miz.

Lepake je tiskala Ljudska tiskarna v Mariboru, kot „delavska“ tiskarna gotovo za delavski denar. G. Koren, ki je upravni svetnik Ljudske tiskarne, že ve, kako pridejo ti denarji v njihov upravni delokrog. — Pika.

Žalec. Naglost tukajšnje pošte. Dne 20. jun. t. l. je delavska organizacija Unija iz Celja poslala ob 12. uri brzovjavo na podružnico v Gotovlje. Ta brzovjaka je pa že ob 6 (18) uri dospela v Gotovlje, ki je oddaljeno četrte ure od Žalca. Ta izredna polževa naglost v ekspediciji brzovjav je vsekakor vredna, da pošto pohvalimo.

„Bernotovci od internacionale odklonjeni. Izvršni odbor socialistične delavske internacionalne na Dunaju je imel sejo, v kateri je razpravljal o zahtevi Bernotove skupine slov. socialne demokracije za sprejem v internacionalo. Odbor je zahtevo odklonil, ker se skupina ne loči od oficijelno priznane skupine po programu, ampak smo po razlagi štatuta in vsled tega nima pravice se formirati kot posebna stranka. Radovedni smo, ali se bo Bernot uprl sklepu internacionalne. Morda pa pojde v moskovsko?! — Tako piše „Tabor“, ki je kot zvest žerjavovski list v ozkih stikih z belgrajsko zeleno mizo. Tega namreč ne verujemo, da bi mu bila Internacionala poslala izvirno poročilo v objavo. Razen, če je za kurirja porabila g. dr. Topaloviča, kolego g. dr. Koruna. Mi še nimamo nikakih informacij. — Na „Taborovo“ vprašanje, kam pojde zdaj Bernot, nam je ta odgovoril, da to sicer „Tabor“ prav nič ne briga, da bi pa že vendar lahko vedel, da se Bernot tudi to pot ne bo izneveril organizacijam, kakor se jim še nikdar ni. Tabor to tudi svojemu Topaloviću lahko pove. Sicer pa ta to tudi sam že ve, kajti čeprav je od slavnega čerkovnega urada in od Internacionalne priznan za edinozveličavno SPJ, vendar ni šla k njemu še nobena organizacija, razen organizacije upravnih svetnikov Ljudske tiskarne. Kristan se še pomišlja.

Tepež pri Uncu — ki je zahteval na italijanski strani 2 žrtvi — je imel prejšnjo noč nekaj uvod, ko je udrila italijanska finančna straža čez mejo na naše ozemlje in obstrelila našega finančnega stražnika Freliha v nogo. Kaj je na tej strani iskala, ali je lovila kakega tihotapca ali je hotela povzročiti incident, da se odvrne pozornost od Matteottijevega slučaja, še ni znano. Tudi bo treba ugotoviti, česa pri poznejšem spopadu pri Uncu sodelovali orjunaši ali ne. Italijanska vlada zahteva, naj zadevo preišče mešana komisija. V slučaju, da se ugotovi orjunaška soudeležba, bo zahtevala baje razpust Orjune. To bi bilo nespametno! Saj ji ho-dijo takšne orjunaške akcije zelo na roko!

Čitajte naš tisk!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

27. VI Tiskarna bratov Rumpret v Krškem 1200

Josip Vranjek,

dežnikarna v Celju, Kralja Petra cesta.

Nudi močne in moderne dežnike od 80—125 Din.

DOMAČE DELO.

8. državna razredna loterija

Prvo žrebanje

8. in 9. julija t. l.

5 premij!

100.000 srečk — 50.000 dobitkov

Absolutna sigurnost in državno jamstvo!

Uspehi dokazujejo!

Pri zadnjih žrebanjih 7. razredne loterije, ki so bili končani pred nekaj dnevi, je pripadlo

v 5 dneh 7 glavnih dobitkov

na srečke, ki jih je prodal naš zavod, in sicer:

Din 500.000	na srečko št.	23.990
Din 100.000	„	91.792
Din 60.000	„	22.752
Din 50.000	„	16.388
Din 30.000	„	44.657
Din 20.000	„	88.176
Din 10.000	„	60.391

Cena srečk za vsako izbiro:

Cela srečka
Din 80.

Polovica srečke
Din 40.

Četrtna srečke
Din 20.

Listo dobitkov brez odlašanja takoj po vsakem žrebanju! Hitra in točna postrežba!

Naročila iz cele države nasloviti na uradno Glavno kolekturo državne razredne loterije

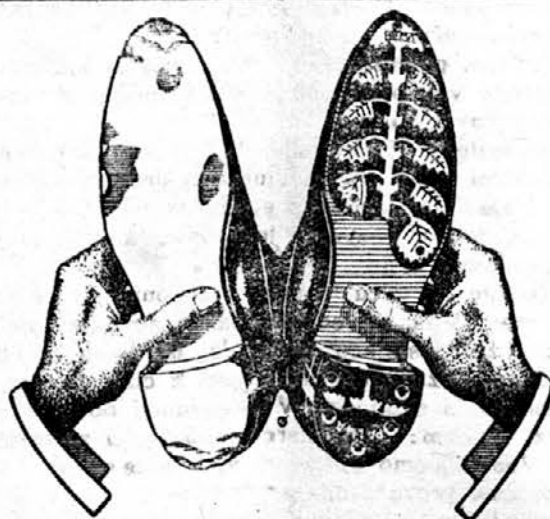
Bančno komanditno društvo

A. Rein in drug

(Oddelek razredne loterije)

Preradovičeva ul. 2 Zagreb Gajeva ulica 8.

Telefon 17-03 i 20-26. Poštai predal: 380.

Pazite na razliko

med kožnimi potplati in Palma Kaučuk potplati in petami. Prednosti proti kožnim potplati so večja trajnost in vzdržljivost čevljev, elastična in ugodna hoja, ter nizka cena.

Zahtevajte edino le »Palma«.

V SLUŽBO SPREJME večja tovarna treznega in zanesljivega ELEKTRIKARJA, najrajši samca, izučenega ključničarja ali mehanika, ki ima OBLASTNO potrjeno zmožnost nadzorovanja elektr. naprave visoke napetosti, se razume izvrstno na nje vod in napravo razsvetljave, dalje na popravila elektr. motorjev ter na izvršitev visokih instalacij. Po preizkušnjah je služba trajna in plača dobra. Pismenim ponudbam je priložiti PREPISE SPRICEVAL ter natanko navesti dosežanje službovanje. Istotako zahtevke glede plače itd. Ponudbe je vpsolati pod »TOVARNA 888«, Maribor, poštneležeče, glavna pošta.

KLOBUKE

za dečke od 50 Din dalje, perilo, čevlje, dežnike, plašče itd. kupite najceneje pri

Jakobu Lahu
V MARIBORU, GLAVNI TRG 2.

Manufakturna trgovina

Fr. Urch, Celje.

NA DROBNO. NA DEBELO.
Vse potrebščine za krojače in šivilje, kakor tudi posteljno perje in puh. žima ter morska trava po najnižjih cenah.
FRANC URCH, Glavni trg.

Delavci, pozor!

Moške obleke, elegantne in poceni, dobite — dokler traja zaloga — po najnižjih cenah od 425 Din dalje. Delavske hlače od 70 Din dalje. Naročila se izvršujejo točno in brzo po povzetju.

Ostroški i Koboščak, Zagreb,

Petrinjska ul. 55.

Gaspari & Faninger, Maribor

— Pletenine, drobnine, galanterija. —

NA DEBELO

Aleksandrova cesta 48.

NA DROBNO

Aleksandrova cesta 23.

Perilo za delavce, srajce od 52-80 Din.

Konec

izkoriščanja stavbinskih in drugih delavcev ter brezposelne

krize

v gradbeni, mizarški, ključavničarski kleparski, soboslikarski in pleskarski stroki

bo takoj,

ko bodo vsi zidarji, tesarji, mizarji, kleparji, soboslikarji in pleskarji pristopili kot člani k

»Splošni gradbeni produktivni zadrugi v Celju,«

katera se je ustanovila na temelju sklepa kongresa Unije stavb. delavcev 24. februarja 1924, in je te dni začela z obratovanjem, kakor: popraviljanjem in beljenjem, pleskanjem hiš itd. Pri zadrugi sodeluje centrala »Unije« z vsemi svojimi podružnicami, podružnica Saveza metalških radnikov Jugoslavije, Celje in podružnica lesnih delavcev v Celju. Sprejme kot člana vsakega posameznega člana gori navedenih strok. Vpisnina 50 Din, delež 250 Din, ki se pa lahko odplačuje v tedenskih obrokih po poštni položnici ček. račun št. 13.708.

Sprejemajo se hranilne vloge potom znamk SGPZ — Celje in na posebno vknjižbo proti 10% obrestni meri.

Naročila za oddajo dela kakor priglase za pristop je nasloviti na naslov:

Splošna gradbena produktivna zadruga r. z. z. o. z. v Celju,

✓ v hotelu pri »Kroni«, Ljubljanska cesta 10/a.

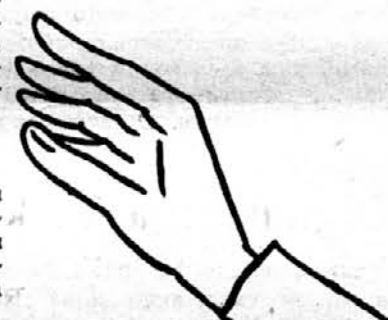
Primate

in lakoristite ugodno priliko kadar greste v Celje in nakupite si v veletrgovini R. Stermecki, Celje

SUKNA

in kamgarna za moške, volne za ženske, platna, celira, hlačevine in druge manufakturne robe. Zaloga velilkanska.

Cene čudovito nizke, ter si radi tega ogromno denarja prihranite. — Trgovci engros cene. Cenik zastoj!

UČITELJSKA TISKARNA

LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA ŠTEV. 6

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA VESELICE

LETNE ZAKLJUČKE

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR I T D

Stereotipija

Litografija

V lastnem interesu

pazite, da dobite vedno davno preizkušeni »Pravi : FRANCKOV : kavni pridatek« v zabojčkih in ne kako ponaredbo. —

Na novi, rjavo-modro-beli etiketi se posebno jasno izražajo glavni znaki, a to so: ime »Frank« in »kavni mlinček«, —

»Pravi :FRANCK: z mlinčkom« zboljšuje in pocenjuje vsako kavo!